HUGO DE SANCTO VICTORE
Entstehungsort unbestimmt, 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35481
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

ē. hic retributio equa q̄ peccor̄ iuste patit̄. qua tñ ipse ñ ē iust.
s; pena ei iusta ē. Cū v ds iustificat peccatorē. iuste agit. ⁊ iust
ta ē iustitia potestatis. q̄a ei hoc licet. q̄ v iustificat̄. iust ē iust
titia q̄m accep̄. s; ñ in eo d̄ cont̄ meritū suū accep̄. s; tñ in iust
tus ñ ē. q̄a ñ fac̄ ipse d̄ accip̄. q̄a p se ñ accip̄. s; patit̄ tñ q̄d
accipit. ⁊ iust ē q̄ fac̄. q̄a fac̄. ⁊ iustitia q̄ fac̄. ⁊ ē iust q̄ accip̄ iust
titia q̄m accip̄. ñ tñ q̄a accip̄. q̄a sñ iustitia sua p sola grām
iustitiā accipit. De iustitia patiente ⁊ cogente. .VIIII.
Ite sciendū. q̄a iustitia alia patiens ē. alia cogens. Justitia
patiens ē. q̄ si fiat aliq̄d iustū ē. si ñ fiat. in iustū ñ ē. Justitia
cogens ē. q̄ sic aliq̄ iuste fit. ut si ñ fieret. in iustū ēet. Ꝓpt̄ d̄
iustitia patiens dispensationē ht̄. iustitia cogens necessita
tē. Sic ḡ ds de massa ḡnis humani q̄sdā ad saluationē assu
mens iustitia utit̄ debite potestatis. q̄sdā v ad p dictionē de
serens. iustitia utit̄ licite eq̄tatis. Illic de debito suo. h̄ de me
rito nr̄o. Si v eos q̄s nē ad saluationē assumit deseret. in iust
titia ñ ēet. quō secdm merita sua recipent iustitiā eq̄tatis.
Si aut̄ eos q̄s nē deserit assumet. similit̄ in iustitia ñ ēet. q̄a
in eoꝝ saluatione utēt̄ iustitia potestatis. Siue ḡ in his q̄ sal
uant̄. siue in his q̄ dapnant̄. iustitia patiens ē. p q̄m illud
d̄ fit. sic iustū ē. ut ⁊ si alit̄ fiet in iustū ñ ēet. Nā ⁊ hū q̄ secdm
merita sua iuste dapnant̄. p grām dei iuste saluari potuis
sent. si ds uoluisset. Et rursū q̄ p grām dei iuste saluant̄. secdm
merita sua iuste dapnari potuissent. si ds eos saluare no
luisset. Sic ḡ d̄ uoluit utrimq; iustū fuit. ut ⁊ si alit̄ uo
luisset. in iustū ñ fuisset. q̄a potestas ē in uoluntate ei. q̄